

for en mindre Udgift end 8,500 Kr. Hvorvidt jeg nu med Hensyn til Hulsig Kapel vil komme til at henvende mig til Folketinget om en Bevilling af disse 500 Kr., kan jeg ikke sige endnu. Man ser altsaa, at under andre Forhold end her, hvor der var de gunstigste Betingelser til Stede, kan et Kapel ikke bygges for den Pris, og paa et andet Sted, hvor der bygges, nemlig ved Hjordemaal Klit, viser det sig ogsaa, at der nodvendigvis maa træves mere, fordi alene Transporten af Mursten fordrer disse med 50 pCt., og man har heller ikke Granitten til Underlag. Nu ligger Ighø ikke saa heldigt som Hulsig, og det er derfor ikke gørligt, at komme ud af det med dette Minimumsbetøb, 8,000 Kr. Jeg skal tillade mig at foreslaa Beløbet forhøjet noget, f. Eks. med 2,500 Kr., hvilket dog er langt mindre, end jeg havde ønsket paa Forslaget. — Dette fører mig over til et andet Punkt, hvor det ogsaa gælder en Bevilling til et Kapel, eller hvor Udvalget har ment, at burde indskrænke sig til et Kapel; nemlig Kapellet i Egebæksvang. Der havde jeg ganske i Overensstemmelse med Overfigten ønsket en Kirke og ikke et Kapel, og jeg vil sige, at er der noget Sted, hvor denne min Tanke maatte betragtes som naturlig, saa er det vel paa dette Sted. Et Kapel har altid et mindre Antal Siddepladser og et ringere hvide Udstyr, og det har altid — som det viser sig efter Planen — været forudsat, at Kapeller skulle lægges paa saadanne affides Steder, hvor Beboerne have langt til Sognepræsten og derfor kunne trænge til at have et saadant Kapel som en Filialkirke, men hvor dette ogsaa kan være nok for disse. Her er der imidlertid Tale om en Befolkning, der — aldeles bortset fra Sommerbeboerne, for hvem vi selvfølgelig intet ville gøre — tæller 1,500 Mennesker. Der vil altsaa efter alle de Regler, som følges, og som Folketinget i øvrigt har tiltraadt, ikke kunne bygges en Kirke med mindre end 400 Siddepladser. En saadan Kirke egner sig ikke til at kaldes et Kapel; men det er jo atter et Navnespørgsmaal, saa det skal jeg heller ikke gøre noget videre Bøjsen af. Jeg kan altsaa indse og kan ogsaa forstaa, at naar Udvalget paa den anden Side har haft den Opfattelse, saa kan man ogsaa formindste det Beløb, som jeg har foreslaaet som det almindelige til en Kirke, nemlig 18,500 Kr. Jeg kan altsaa forstaa, at man kan gaa noget ned, men maa komme til en Ventagelse af de Betragtninger, jeg gjorde gældende angaaende Kapellet ved Ighø og kan her end ikke gaa saa langt ned, idet der her skal tilvejebringes et Kapel med 400 Siddeplad-

ser, og det kan man ikke tilvejebringe for 8,000 Kr. Der maa vi gaa ikke saa lidt højere op, ja endogsaa højere end i Ighø, hvis man overhovedet vil have noget, som kan forslaa til den almindelige Befolkning der. Naturligvis kan jeg erkende, at hvad der saa sker ud over det, hvad der sker af æstetiske Hensyn, maaske særlig af Hensyn til Sommerbeboerne o. s. v., det maa overlades til det private Tilbud, og det er jo selvfølgelig ogsaa fra denne Side, at det betydelige Tilbud af 14,000 Kr. er kommet. Men det, der behøves for at tilvejebringe et Kapel i den Forstand, som Udvalget har ment det, for de egentlige faste Beboere, er, efter hvad jeg allerede har bemærket, mere end de 8,000 Kr. Jeg tror ikke, at det paa dette Sted under disse Forhold og til en Befolkning af denne Størrelse kan gøres med mindre end 13,000 Kr., og det vilde jo da være en meget betydelig Forringelse i Sammenligning med det oprindelige Forslag. Her, men ikke ved Ighø, gør sig i øvrigt den Betragtning gældende, at enhver saadan Forandring i Planen gør Forslaget dyrere. Naar jeg nævnte 2,500 Kr., saa tror jeg ganske vist, at man kunde gøre det for noget mindre, nemlig at det kunde gøres for 2,000 Kr. mere end det foreslaaede; naar jeg dog nævnte en Sum af 2,500 Kr., saa er det, fordi Arkitekten jo skal levere en forandret Plan, og denne da ogsaa skal betales, medens den første altsaa er spildt. — Jeg vil i Forbindelse hermed omtale det Forslag, som er stillet af den ærede Folketingsmand for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) med Hensyn til Opførelsen af en Kirke i Engesvang. Det er en Selvfølge, at han hos mig maa finde fuld Sympati baade for de almindelige Betragtninger, som han gjorde gældende — og som jeg takker ham for at have fremsat og haaber maa faa Flertallet for sig — og særlig hvad Engesvang angaar; det ærede Medlem bør altsaa ikke tvivle om, og har ogsaa faaet saadanne Oplysninger, at han ved, at han ikke kan tvivle om, at jeg har fremmet Engesvangs Sag med den største Interesse. Ligesom det findes paa Overfigten, saaledes ere Forhandlingerne herom ogsaa fremskredne saa langt, at jeg vil være i Stand til at stille Forslag derom i alt Fald paa næste Aars Finanslov. At det ene maa vente noget efter det andet følger jo ganske naturligt af Forhandlingernes Langsomhed og er nodvendigjort ved de mange Betingelser, som først skulle opstilles, inden et Forslag kan fremkomme, men det er ogsaa nodvendigjort derved, at ud over et vist Beløb hvert Aar kan det ikke tænkes, at